

Blandt de 9.000 pensionister er der mange, der modtager nedsat pension, fordi de ikke har op tjent ret til en fuld pension.

En anden forklaring er, at nogle af pensionisterne har meget atypiske indkomstforhold, f.eks. som følge af virksomhedsunderskud. De pensionister kan i stedet få personlige tillæg, som tildeles efter en konkret, individuel vurdering af pensionistens økonomiske forhold. De personlige tillæg er ikke med i rapporten, men sammen med en række andre forhold udgør de forklaringen på, at de 9.000 faktisk er et overkantskøn.

Rapporten viser også, at de ældre har mere ensartede indkomstforhold end den øvrige befolkning.

Folkepensionen er den vigtigste indkomstkilde for de ældre, og de særlige ydelser til pensionister sikrer i samspil med skattesystemet, at indkomstforskellene er ret små.

Der er langt større forskel mellem ældre, når det drejer sig om formue, som i rapporten er opgjort inklusive værdien af fast ejendom. Det er kun få af de ældre, der har gæld af betydning, og en stor andel af de ældre har ingen eller kun beskednen formue.

Det hører også med til billedet, at der faktisk er 20 pct. blandt de enlige og 40 pct. blandt pensionistægteparrene, der har en formue på over 1 mio. kr.

Kl. 14.05

Jeg er glad for, at vi har fået udarbejdet rapporten om ældres økonomiske vilkår. Den kan nemlig være med til at sikre, at debatten om ældres økonomiske forhold bygger på fakta og ikke på fornemmelser. Samtidig er jeg rigtig glad for, at rapporten viser, at langt de fleste ældre har en udmærket økonomi. Det er udtryk for, at vi grundlæggende har et godt velfærdssystem og et acceptabelt niveau for folkepensionen.

Andre undersøgelser peger på det samme. SFI har f.eks. undersøgt, hvilket syn danske pensionister har på deres økonomiske situation sammenlignet med pensionister i andre EU-lande. Undersøgelsen viser, at danske folkepensionister rent faktisk er den gruppe, der er mest tilfredse med deres økonomi. Det synes jeg er et meget interessant resultat. Det understreger, at eventuelle økonomiske forbedringer skal målrettes de økonomisk vanskeligt stillede pensionister.

Når vi skal indkredse gruppen af svage ældre, er det vigtigt ikke kun at fokusere på én fak-

tor, nemlig økonomi. Vi lægger derfor også vægt på andre indikatorer, og her er varig fysisk funktionsnedsættelse den primære indikation. Ældre vil således typisk blive betegnet som svage, hvis de er så funktionshæmmede, at de har brug for omfattende daglig pleje enten i eget hjem, i plejebolig eller på plejehjem.

Generelt må man sige, at langt de fleste ældre klarer sig uden hjælp både socialt og økonomisk. De ældre kan og vil selv. Derfor mener jeg, det er vigtigt at nuancere opfattelsen af ældre. Ældre er nemlig lige så forskellige som alle andre. De har forskellige ressourcer, ønsker, behov og livsbetingelser og hører ikke pr. definition til blandt de svage eller økonomisk dårligst stillede.

Det kom for nylig tydeligt frem på en temadag i Århus om fremtidens ældreliv. Her bød 3.000 moderne og veloplagte ældre ind med gode ideer til, hvordan indsatsen fremover bør prioriteres, og budskabet var klart: At være svag ældre er ikke nødvendigvis det samme som at være fattig. Det gælder også den anden vej rundt. Til det kan man tilføje, at man godt kan have det godt socialt, man kan have et godt netværk osv., selv om man ikke har en stor økonomi.

SFI-undersøgelsen fra før peger f.eks. på, at pensionister, som stort set kun har folkepensionen og ATP, ikke af den grund lever et mere socialt isoleret eller mindre aktivt liv end bedre stillede pensionister.

De ældre, der har brug for hjælp, skal selvfølgelig have hjælp til at klare sig selv, og den hjælp skal gives på en kvalificeret og værdig måde. Det må der på ingen måde herske tvivl om. Men vi må generelt få øjnene op for de ældres forskellighed. Det er en væsentlig forudsætning for overhovedet at behandle ældre værdigt. Derfor skal borgeren være i centrum, og retten til selv at bestemme, hvad der er bedst, skal være i højsædet også for de svage ældre.

Regeringen prioriterer indsatsen over for de svage ældre meget højt, og vi arbejder løbende på at målrette ressourcerne til de svage ældre. Jeg vil her nævne eksempler på regeringens initiativer.

Først og fremmest vil jeg fremhæve frit valg af personlig og praktisk hjælp, et initiativ, der tager hensyn til, at ældre har forskellige ønsker og behov.

Derudover blev der efter aftale med Dansk Folkeparti udbetalt en supplerende engangsydelse i 2003. Ydelsen blev udbetalt for at give et